

ת"פ 14188/06/15 - מדינת ישראל נגד עמית כץ

בית משפט השלום בראשון לציון

28 דצמבר 2016

ת"פ 14188-06-15 מדינת ישראל נ' כץ

בפני כב' השופט הבכיר, אברהם הימן
המאשימה מדינת ישראל
נגד הנאשם עמית כץ

נוכחים:

ב"כ המאשימה מתמחה גב' שחר כץ

הנאשם וב"כ עו"ד דורית פורר

פסק דין

רקע.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של החזקת חומר תועבה לפי סעיף 214(ב3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - "חוק העונשין").

הצדדים הודיעו כי הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בעובדות כתב האישום ובטרם הרשעתו יופנה לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן ואם התסקיר יעלה כי הנאשם הפנים את החומרה שבמעשיו, נוטל אחריות ומגלה מוכנות לטיפול ככל שיימצא שזקוק לכך, תסכים המאשימה לעונש של מאסר על תנאי ואחרת תעתור לעונש של מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות.

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן וסנגורו ביקש כי שירות המבחן יבחן אף את שאלת אי הרשעתו.

ואלה עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם:

בתאריך 5.10.11 או בסמוך לכך, החזיק הנאשם בבית בראשון לציון, במחשבו, קבצים של סרטים בעלי תוכן פדופילי.

בסרטונים נצפו, בין היתר, קטינות בגילאי 6-12 המופיעות בעירום מלא או חלקי, כשהן מאוננות או מקיימות אקטים מיניים ובהם יחסי מין עם בגירים. עוד נמצאו במחשבו של הנאשם סרטונים בהם הוא נצפה בשיחות צ'ט באינטרנט מאונן למול קטינים וקטינות אשר חשפו בפניו איברים אינטימיים.

חוות דעת המרכז להערכת מסוכנות.

המרכז להערכת מסוכנות ערך חוות דעת ביום 10.5.16 המושתתת על בדיקת הנאשם, התרשמות קלינית ואבחון ובסופה קבע כי שילובם של גורמי סיכון מצביע על כך שרמת מסוכנותו של הנאשם לביצוע עבירות מין, בעיקר באמצעות רשת האינטרנט, ולא רק מסוג של החזקת חומר תועבה, הינה בינונית. בין גורמי הסיכון צוין כי הנאשם ביצע את העבירות כלפי קורבנות זרים משני המינים, כי אמנם אין לנאשם רקע התמכרותי והרשעות קודמות בפלילים, אולם מדובר באדם חרד, הימנעותי, בעל דימוי עצמי ירוד ביותר אשר מצא במרחב הווירטואלי מענה לצרכיו החברתיים והמיניים. כמו כן צוין כי הנאשם מודה בעבירה שביצע אך ניכר כי ממזער חומרתה ומשכה. מעריכת המסוכנות ציינה כי הנאשם מתקשה לזהות את המרכיב ההתמכרותי והסטייתי שבעבירה וכי מדובר בעבירה שבוצעה לאורך מספר חודשים כאשר הדינאמיקה שלה מעידה על הסלמה הן בהקשר לתכנים הסוטים בהם גילה עניין והן ביצירת הקשר המיני עם קורבנות קטינים בצ'אט הווירטואלי. כמו כן ציינה כי לא ניתן לשלול גרעין סטייתי פדופילי. עם זאת צוין כי ההתרשמות היא כי הנאשם מפיק תועלת מהטיפול הפסיכולוגי בזכותו הוא מצליח לחוש בטוח יותר ופתוח יותר בקרב סובביו וכי יש חשיבות לשלבו בטיפול ייעודי אשר יאפשר לו להבין את מצבי הסיכון שלו לרבות השימוש בפורנוגרפיה כגורם מפחית עכבות. עוד צוין כי ההתרשמות היא שההליך הפלילי נתן אותותיו על הנאשם וכי הוא מהווה גורם הרתעתי עבורו.

תסקיר שירות המבחן.

שירות המבחן ערך תסקירים מפורטים וענייניים ואולם מפאת צנעת הפרט לא יפורטו נסיבותיו המשפחתיות והאישיות של הנאשם.

מתוך התסקיר הראשון מיום 9.3.16, עולה כי הנאשם, כיום כבן 34, רווק המתגורר עם אביו ובת זוגו, בעל 12 שנות לימוד ותעודת בגרות מלאה. הנאשם מילא שירות צבאי חלקי בשל בעיות בריאות ומזה כארבע שנים וחצי עובד בחברת אגד תעבורה בע"מ כרכז מידע ודיווח, אחראי על לוגיסטיקה וציוד טכנולוגי ומצוי בשלבים אחרונים של לימודי תואר ראשון בתחום מנהל עסקים ומשאבי אנוש. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל חסכים רגשיים עמוקים על רקע תנאי גדילה והתפתחות מורכבים במשפחת מוצאו ובסביבה החברתית, וכי חווה מצוקה ופיתח דפוס התמודדות לקוי עם קשייו, כמו גם ובין היתר תלות בצפייה בפורנוגרפיה ובקיום קשרים אינטרנטיים מיניים עד כי דפוסיו הסלימו לכדי עיסוק במין עם קטינות וקטינים ולצפייה בחומר בעל תוכן פדופילי. במעשיו ניסה הנאשם לפצות את עצמו ולמלא את חסכיו הרגשיים מתוך תפיסה לקויה שפיתח ביחס למין ולמיניות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטה לטשטש את מעשיו וחומרתם וביטויי החרטה שמביע הינם על פי רוב בעלי אופי הצהרתי. שירות המבחן ציין כי אין לשלול קיומה של סטייה מינית בנאשם. יחד עם זאת צוין כי הנאשם פנה מיוזמתו לקבלת טיפול, שאינו ייעודי לעבריינות מין, בו הוא מתמיד מזה כשנתיים וחצי וכי בכך ביטוי להכרה באחריותו למעשיו ולבעייתיות אישיותו ודפוסיו וכן ביטוי לרצון בשינוי. שירות המבחן סבור כי לשילובו של הנאשם בטיפול ייעודי עשויה להיות השפעה מפחיתת סיכון והנאשם הסכים לשתף פעולה עם טיפול

כאמור. שירות המבחן ביקש דחייה על מנת לגבש תכנית שיקום התואמת את צרכי הנאשם ורמת מסוכנותו המינית.

מתוך התסקיר השני מיום 27.6.16, עולה כי במהלך תקופת הדחייה התקבלה הערכת מסוכנות מינית וכי נעשו פעולות לשילובו בטיפול ייעודי לעבריינות מין. שירות המבחן ציין כי נוכח ההליך הטיפולי הייעודי שיש בו להפחית הסיכון להישנות ביצוע עבירות מין ולאור הסכמתו של הנאשם לשתף פעולה בטיפול, קיימת חשיבות להמליץ על סיום ההליך המשפטי בענישה שיקומית. על כן המליץ על שילוב הנאשם בתכנית לשיקום מונע לעברייני מין בקהילה במסגרת צו מבחן למשך שנתיים וחצי. באשר לשאלת אי ההרשעה, ממליץ שירות המבחן על סיום ההליך המשפטי ללא הרשעה, לאור העובדה כי הנאשם צעיר בגילו, נעדר עבר פלילי, כאשר תעסוקתו הינה תחום מרכזי בחייו ומהווה אף חלק מרכזי בשיקומו ובהתנהלותו התקינה בחברה.

שירות המבחן ציין עוד כי נוכח העובדה שהנאשם עובד בחברה המפעילה תחבורה ציבורית הרי שהרשעה בדין עלולה לפגוע בהמשך העסקתו ולפגוע בסיכויי להשתלב בתחומי עיסוק חלופיים ההולמים את השכלתו ואת הכשרתו המקצועית וכן ליצור מצב שעלול להוביל להידרדרות במצבו ובמוטיבציה שלו לשיקום.

טיעוני באי כוח הצדדים לעונש.

בא כוח המאשימה טענה כי חומרת מעשיו של הנאשם אינה מצדיקה הימנעות מהרשעה וכי שילובו בהליך טיפולי, בו הוא מצוי במשך שלושה חודשים בלבד, אינו מצביע על שיקום, ועל כן ואף משום הצורך בהרתעת הרבים יש להרשיעו בדין. באשר לעונש, מסרה כי נוכח התסקיר החיובי, גילו הצעיר של הנאשם, חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה וכמות הקטנה יחסית של חומר התועבה שהחזיק, הרי שבהתאם להסדר הטיעון עמדתה העונשית היא להשית על הנאשם מאסר על תנאי. כמו כן ציינה כי המדיניות העונשית ידועה לה, אולם מוכנה היא בנסיבותיו המיוחדות של מקרה זה ליתן לנאשם הזדמנות לשיקום תוך השתתפות עונש מאסר מותנה.

בא כוח הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן על מנת שלא לפגוע בהליך השיקומי בו מצוי הנאשם. בטיעוניו ציין כי אין כתב האישום מציין את כמות הסרטים שהחזיק הנאשם והמדובר בכמות מינימלית ביותר. כמו כן ציין כי מדובר בעבירה שבוצעה לפני כחמש שנים, כי אין לנאשם עבר פלילי לרבות תיקים פתוחים המכונים 'מב"ד', כי הוא הודה ונטל אחריות ומשתף פעולה בהליך טיפול שיקומי ארוך טווח אליו הופנה על ידי שירות המבחן. בא כוח הנאשם ציין כי הנאשם מתנהל באורח תקין בתחום התעסוקתי והלימודי והגיש מסמכים לתמיכה בכך. כמו כן טען בא כוח הנאשם כי יש לאבחן עניינו של הנאשם מעניינם של אחרים אשר הורשעו בעבירות של הפצת חומר תועבה או שיתופם עם אחרים.

דין והכרעה.

הנאשם שלפני, כיום כבן 34, הורשע על סמך הודאתו, בעבירה של החזקת חומר תועבה. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, החזיק הנאשם במחשבו קבצים של סרטים בעלי תוכן פדופילי והמדובר בסרטים בהם נצפו קטינות בגילאי 6-12 המופיעות בעירום כשהן מאוננות או מקיימות אקטים מיניים ובהם יחסי מין עם בגירים. עוד נמצאו במחשבו של

הנאשם סרטונים בהם הוא נצפה מאונן למול קטינים וקטניות אשר חשפו בפניו איברים אינטימיים.

המדובר בעבירה חמורה המבטאת תופעה חמורה של התעללות מינית בקטנים. הנאשם נמצא מחזיק במחשבו סרטים משני סוגים: סוג אחד הוא סרטים בעלי תוכן פדופילי כמתואר אשר אותם אגר הנאשם באמצעות תוכנה ייעודית להורדת סרטים בה השתמש בעת שחיפש ברשת האינטרנט חומרים מסוג זה. הסוג האחר הוא סרטים שערך הנאשם עצמו ובהם נצפה הוא מבצע פעילות מינית בשיחות צ'אט שיזם ברשת האינטרנט עם קטנים וקטניות, שחשפו בפניו את איבריהם האינטימיים ואשר עימם קיים קשרים מיניים וירטואליים.

באשר לסוג הראשון של סרטים, סרטים אותם הוריד הנאשם מעולמות תוכן פדופילי המצויים ברשת האינטרנט. אמנם הנאשם לא פגע באופן פיזי מיני ישיר בקטנים, כמו גם לא הוא אשר ביצע וערך הסרטים, אולם החזקתו בחומר פדופילי הוא המעודד את המשך ייצור חומרי התועבה תוך ניצול אכזרי של גופם ושל נפשם של קטנים על ידי אחרים. בכך החומרה שבמעשים והביטוי לפגיעה בערך המוגן של הגנה על קטנים, כמו גם באינטרס הציבורי למגר את תופעת הצרכנות של תוצרי פורנוגרפיה של קטנים שהרי בהעדר ביקוש לא יקום היצע תוך ניצול קטנים.

באשר לסוג השני של סרטים, הרי מדובר בסרטים בעלי תוכן פדופילי שיצר הנאשם תוך שהוא מסריט שיחות צ'אט שיצר הוא עם קטנים וקטניות באינטרנט במהלך ביצע הוא מול הקטנים פעולה מינית בעצמו בעת שהקטנים והקטניות חושפים לפניו את איבריהם האינטימיים. דומה כי אין להכביר מילים אודות החומרה שבמעשים אלה שביצע הנאשם באשר יש בהם להוות ניצול מיני ישיר של קטנים וקטניות אף אם באופן ווירטואלי.

באשר לתכלית האיסור שבהחזקת חומר תועבה ולחומרת המעשה יפים דברי בית המשפט העליון בע"פ 1269/15 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בבב):

"האיסור על החזקת ופרסום חומרים פורנוגרפיים נועד למנוע שני נזקים עיקריים: הנזק הראשון הנגרם מפרסום ומהחזקה של פורנוגרפיית ילדים הוא פגיעה בכבוד ילדים ובפרטיותם (ערך הכבוד וערך הפרטיות). נזק זה נוגע בראש ובראשונה לילדים שהם מושא החומר הפורנוגרפי עצמו. עוצמת הנזק וחומרתו תלויה, כמובן, באופי הצילום, בנסיבות הפקתו ובתפוצה אליה הוא מגיע, אך בכל מקרה, פרטיותם וכבודם של הילדים המופיעים בחומרים מסוג זה נפגעים מעצם כך שנעשה בצילומים אלה שימוש מיני.

הנזק השני הוא פגיעה פיזית-מינית בילדים (הערך של שלמות הגוף והגנת נפשם של ילדים). הקשר הסיבתי המופיע בספרות בין החזקה ופרסום של חומרים פורנוגרפיים לבין פגיעה פיזית-מינית בילדים הוא כפול. ראשית, צריכת חומר תועבה בדמות פורנוגרפיית קטנים עלולה לעודד את השוק להוסיף ולייצר חומרים כאמור, דבר הכרוך בפגיעה פיזית-מינית בילדים כמפורט לעיל. כמו כן, קים חשש שהמחזיק עצמו ישתמש בחומרים שברשותו על-מנת לשדל ילדים אחרים ליצור עבורו חומרים פורנוגרפיים בהשתתפותם. שנית, החזקת חומרים כאמור עלולה להביא לפגיעה פיזית-מינית בילדים על-ידי המחזיק, אשר ינסה לחקות את המעשים המוצגים בחומר הפורנוגרפי...."

כידוע, העבירה של החזקת חומר תועבה הינה עבירה מסוג עוון אשר העונש המקסימלי הקבוע בצידה הינו 12 חודשי מאסר. מדיניות הענישה הנוהגת הינה מחמירה וכזו המחייבת הטלת ענישה מרתיעה, הכוללת רכיב של מאסר. בעניין זה ראוי יהיה לעיין בע"פ 1269/15 שאזכר לעיל, ע"פ (חיפה) 2609/07 **אופר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו), ע"פ (חיפה) 2359/07 **אמיר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו), עפ"ג (מרכז) 20746-07-09 **מדינת ישראל נ' נסתלטשבילי** (פורסם בנבו).

בהתאם להסכמת הצדדים ובטרם שהורשע בדין, הופנה הנאשם לאבחון על ידי שירות המבחן. התסקיר שהתקבל בסופו של יום הינו תסקיר חיובי בעיקרו. מהתסקיר עולה כי הנאשם הביע הסכמתו להשתלב בטיפול ייעודי לעברייני מין. שירות המבחן סבור כי לשילובו של הנאשם בתכנית טיפולית שיקומית עשויה להיות השפעה מפחיתת סיכון. על כן המליץ לסיים ההליך הפלילי בענישה שיקומית במסגרת צו מבחן וכן להימנע מהרשעתו על מנת שלא לפגוע בהמשך תעסוקתו החיונית להבטחת תהליך שיקומו. המאשימה עומדת על הרשעת הנאשם ואילו הסניגור עותר, כמובן, לאמץ את המלצת שירות המבחן.

כלל יסוד הוא כי מקום בו נקבעת אשמתו של אדם בביצוע עבירה - יש להרשיעו בדין. הימנעות מהרשעה, תוך הטלת צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, מהווה חריג לכלל שיש ויחול במקרים מיוחדים ויוצאי דופן בהם עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של ההרשעה בנאשם לבין התועלת שתצמח לאינטרס הציבורי כתוצאה מכך. על פי ההלכה הפסוקה הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטרף שני גורמים מרכזיים: האחד הוא זה לפיו על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; השני הוא זה לפיו סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (ר"ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו]).

נתתי דעתי לכלל השיקולים הקשורים בסוגיית אי הרשעת הנאשם, ואני סבור כי אין מקרה זה- על נסיבותיו - מצדיק הימנעות מהרשעה. סוג העבירה שביצע הנאשם, בנסיבות המיוחדות של ביצועה, מחייב הרשעה בדין, וזאת בשל חומרתה הגבוהה ומידת הפגיעה בערכים המוגנים, כמו גם בשל ההכרח בגינוי המעשים והוקעתם למען ההגנה על גופם ונפשם של קטינים וקטינות ויצירת הרתעה אישית וכללית אפקטיבית. לצד זאת נתתי דעתי לטענה כי הרשעת הנאשם עלולה לפגוע בתעסוקתו ובהליך שיקומו. שירות המבחן סבור כי עיסוקו של הנאשם לפרנסתו הינו תחום מרכזי בחייו ומהווה חלק מרכזי בשיקומו ובהתנהלותו התקינה בחברה וכי נוכח העובדה שהנאשם עובד בחברה המספקת תחבורה ציבורית ונוכח השכלתו, עלולה הרשעתו בדין לפגוע הן בהמשך העסקתו בחברה והן בסיכויי להשתלב בעיסוק אחר המתאים להכשרתו המקצועית, וכתוצאה מכך לגרום להידרדרות במצבו ובסיכויי שיקומו וכן במידת מסוכנותו. ממסמך שהונח לפני, הנושא תאריך 28.6.15, עולה כי הנאשם מועסק בחברת אגד תעבורה החל משנת 2011, בתפקיד רכז מידע ולוגיסטיקה בסניף ההנהלה. פרט לכך, לא הונחו לפני ראיות לביסוס החשש כי הרשעה תגרום לפיטוריו. כמו כן הונח לפני מסמך לפיו החל מחודש יוני 2016 משולב הנאשם בטיפול במרכז "התחלה חדשה" בקבוצה ייעודית לעברייני מין שלב א', כי הוא משתף פעולה וכי משך הטיפול הוא בין 9-10 חודשים. במועד זה, צפוי הנאשם להיות בעיצומו של ההליך הטיפולי ולא דווח על חשש שהביע הנאשם בפני מטפלו בדבר פגיעה של ההרשעה בעתידו בתעסוקתו ובהליך שיקומו.

לאור האמור, אני דוחה את עתירת הנאשם לאי הרשעה.

באשר לעונש הראוי לנאשם, אני סבור כי בהתחשב בפרמטרים המותווים בתיקון 113 לחוק העונשין, לרבות העובדה שאין מדובר בהחזקה של קבצים רבים כפי שמצינו במקרים אחרים ובעובדה שהנאשם לא שיתפם עם אחרים, מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה שביצע הנאשם נע בין מאסר על תנאי ועד לשישה חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות.

כאן המקום לציין כי התלבטותי במקרה דנן, אינה כלל וכלל במחלוקת שבין הצדדים. אני סבור כי בעידן האינטרנט והרשתות החברתיות, עלינו לעשות את אשר מכונה ואף כי אינו מתאים להתקדמות הטכנולוגית בתחום זה, "לשנות דיסקט". עלינו לבסס חשיבה מחודשת המתייחסת לעולם מתקדם חדש ומתחדש מידי יום. הנגישות והזמינות לעולם התוכן האינטרנטי הינן יתרון אדיר לחיינו. אך בצדו של היתרון קיימים חסרונות רבים וחמורים ביותר. לא אפרט במה דברים אמורים שכן אני סבור כי הדברים ברורים. עולמנו הפך להיות מצומצם ביותר מבחינת היקף התוכן של החיים משום הנגישות והזמינות לעולם הדיגיטלי. בתוך כך, נמצא כי גורמים שפלים ונלוזים בחברה, מצאו ביתרונות העולם הדיגיטלי שימוש למעשים איומים של ניצול ילדים רכים בשנים, למילוי גחמות ופנטזיות מעוררי בחילה של בעלי נטיות מיניות חולניות כגון נטיות פדופיליות. ילדים רכים בשנים מצולמים ומתועדים כמבצעים מעשים מיניים מעוררי בחילה. יש לצערנו גורמים שהסטייה המינית שלהם מובילה אותם לצרוך תוצרים סוטים אלה הפוגעים בקורבנות - הילדים הרכים שטרם התבגרותם נאלצים לבצע מעשים מיניים איומים. משום כך, אני סבור שאל לנו להקל ראש בנאשם ושכמותו אשר "כול" שעשו היה להחזיק חומר פדופילי או לעשות מעשים פדופיליים מרחוק באמצעות המחשב או המכונה "צ'ט", כלפי קטינים. יש לומר באופן ברור ונחרץ, "עד כאן!" ככל שמדובר בילדים או בשפה המשפטית "קטינים" נחמיר הדין. עלינו לומר באופן ברור פגיעה בקטינים ובתוך כך, צילום והפצה של ילדות המקיימות מעשים מיניים איומים משום גילן, "לא תעבור". סטייתו של האדם היא גורם מדרבן בניצול הילדים הללו.

ועוד דבר, אני סבור כי אל לנו להרפות ידינו לפי שיגידו לנו שהמציאות האינטרנטית חזקה מאתנו. עלינו לעמוד תמיד "על המשמר". זו דעתי. סיום ההליך במקרה שלפני באי הרשעה הינו לדעתי בלתי הולם, בלתי ראוי ואין לקבלו. אי הרשעה בעניין שלפני יהיה בו כדי סיכול מגמת הענישה ומסר בלתי הולם לחברה.

משום הדברים לעיל, ובהינתן מתחם עונש הולם זה, התלבטתי האם לקבל את עמדתה המקלה של המאשימה ולהשית על הנאשם מאסר על תנאי או שמא ראוי להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל אף כזה שירוצה בעבודות שירות? מצאתי התלבטות זו כקשה הן בשל החומרה שיש במעשי העבירה שביצע הנאשם ומשום הניצול המיני הקשה והפוגעני בקטינים ובקטינות והן משום שאין אני רואה לשים עצמי קטגוריה יותר מן הקטגוריה. לאחר ההתלבטות, ובאיזון בין כלל השיקולים, לרבות גילו של הנאשם, העדר הרשעות קודמות, חלוף הזמן, הימצאותו בהליך טיפולי שיקומו, הודאתו בביצוע המעשים וחרטתו, לא אחרוג מהסדר הטיעון.

אני מרשיע הנאשם על פי הודייתו בעבירה של החזקת חומר תועבה לפי סעיף 214 (ב3) לחוק העונשין.

אני משית על הנאשם עונש של 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירה בה הורשע.

אני משית על הנאשם קנס בסך 750 ש"ח או שבוע מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.2.17.

מוצגים:

ייעשה בהן בהתאם להוראות הדין.

עותק מפסק הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ח כסלו תשע"ז, 28/12/2016 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , שופט בכיר